

Abstrakt

Tato práce se zabývá vizí Karibiku Wilsona Harrise ve světle procesů osídlování půdy, přivlastňování, genocidy a obchodování s otroky, které historicky upíraly lidskost místní populace. Práce se soustředí především na jeho první čtyři vydané romány – *Palace of the Peacock* (1960), *The Far Journey of Oudin* (1961), *The Whole Armour* (1962), a *The Secret Ladder* (1963), které byly později společně vydány jako *The Guyana Quartet* (1985) – přičemž současně také zohledňuje Harrisovy kritické eseje, zejména „The Amerindian Legacy“ (1990). Tato diplomové práce začíná zasazením Wilsona Harrise do kontextu post-koloniálního myšlení a karibské literatury 20. století. Následně se zaměřuje na pozůstatky koloniálního dobývání, které se v uvedených čtyřech románech opakovaně objevují v podobě motivu pronásledování. Tato práce se snaží osvětlit Harrisovu reakci na cykly perzekuce, které jsou podle něj jednou příčinou stagnace Karibiku, skrze zkoumání přítomnosti jungiánského myšlení v Harrisově fikci a kritice, jakož i imanentní ontologie Karibiku tvořící základ jeho vize. Harrisova mytopoetická rekonceptualizace karibské identity v *The Guyana Quartet* navrhuje formu znovuzrození, která transformuje dialektiku mezi pronásledovatelem a pronásledovaným a současně překlenuje absenci historie v Karibiku. Předchozí literatura, podobně jako autor sám, považovala Harrisovu fikci za obtížně sladitelnou s post-koloniální teorií. Vzhledem k převládajícímu zaměření na sílu jeho poetiky a univerzality představivosti, pozitivní kritika Harrisovy mytopoetiky potenciálně přehlédla nedostatečný důraz na ženské postavy v *The Guyana Quartet*. S ohledem na objem a vliv kritické literatury o Harrisově rekonceptualizaci Karibiku, tato práce zpochybňuje způsob, jakým *The Guyana Quartet* zobrazuje ženy v rámci své nové koncepce mýtotvorného karibského vědomí, a nabízí chápání Harrisovy tvorby, které – narozdíl od předešlých interpretací jedinečnosti Harrisovy poetické, mystické a idealistické představy Karibiku – přejímá koncepci času od Gillesse Deleuze.